

еъдяка тута, а сега става съсвѣтъ напротивъ.
Сезачътъ ся благодареше отъ тва, като глѣдаше
че ще може да е още полезенъ, на родителите си,
противъ злото желаніе на съпружгата си, иъ несмѣ-
еще да покаже радостъ тѣ си.

Сутренътъ, Старецъ ать и бабичката ся ка-
чиха въ калъскатъ, и синъ ать имъ ги испроводи съ
иежни молитвованія та додѣ, счаха имъ ги кълнеше
скришомъ. Нѣ и безобразното тва женище, си зе-
двѣтъ пари отъ злия тмси, за немилостивото об-
хожденіе съ родителите на съпружътъ си. Имаше
вложени паритъ си у единъ тѣжакъ търговецъ, кой-
то бѣше й ся врекаль да й излаща дѣсять на сто
лихва, която ся прилагаше на майката, щото зима-
ше и на лихвата лихвъ. Нѣ и тва й надуваніе не-
бѣ за много да дума на мажътъ си, че парите й-
ще порастѣтъ въ дѣсять години, а въ двадѣсятъ-
ще ся удвой майката, щастіето ся обмрина, защо-
то въ малко времѧ работити на търговецъ ать рит-
наха назатъ, и той като не сполучи, обнародова
усиромашавашето си (банкрутство). О! тва бѣше
трескавица за окаянното женище, тя друго яче
предполагаше работѣтъ, и отъ тогава вече нѣма
мира. Неможеше да ся побере въ себеси; кога
при сѫдоводител ать си ходише, кога на сѫдили-
щето ся представляваше, преминуваше цѣли нощи
съ мыслене какъ да спаси среброто си, и като ся
мажеше отъ страхъ ать на пагуба немигнуваха о-
читѣ й ни на минутъ. Наконецъ, вместо дѣсять-
хиляди фіорина вae само сто, отчаяннето тогава иж-